

— obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że umieszczając nazwy skarżących w załącznikach do zaskarżonych aktów, Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie. Według skarżących uzasadnienie umieszczenia ich nazw w wykazie widniejące w zaskarżonych aktach jest nieoparte dowodami, niedokładne i bezzasadne. Ponadto błędne uzasadnienie nie wykazuje wystarczająco istotnego związku z zakresem stosowania środków.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone akty nie spełniają wymogów dowodowych wymaganych do przyjęcia indywidualnych sankcji. Próbuąc skorzystać z indywidualnych środków w celu osiągnięcia celu polegającego na ograniczeniu działalności gospodarczej i zysków zagranicznego przedsiębiorstwa publicznego, Rada posłużyła się środkiem, który jest niezgodny z prawem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 430 I, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 430 I, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2022 r. – Seifert/Rada

(Sprawa T-166/22)

(2022/C 222/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evgenia Seifert (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Seifert)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 9 rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie;
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącej art. 1 pkt 9 rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie ⁽¹⁾ dyskryminuje ją ze względu na jej pochodzenie jako obywatelkę rosyjską i narusza w ten sposób art. 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w związku z prawami przysługującymi jej na podstawie art. 8 ust. 1 tej konwencji. W tym względzie Rada nie może powoływać się na przypadek niebezpieczeństwa, o którym mowa w art. 15 ust. 1 tej konwencji, ani na uchylenie zobowiązań w rozumieniu art. 15 ust. 3 tej konwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 49, s. 1.